

[C. E. Christiansen.]

ret, vil faa en betydelig Indflydelse og bliver en Borgen for, at berettigede Interesser ikke trædes for nær. Endvidere er der i Lovforslagets § 1 givet Indenrigsministeren Bemyndigelse til at indrømme Fritagelse for eller Lempelse af Forpligtelserne til at indføre en Byplan, hvor dette maatte findes rimeligt.

Med den Affattelse, som Lovforslaget har faaet, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Rasmussen Flemløse: Under Behandlingen i det andet høje Ting er Lovforslaget om Byplaner undergaaet væsentlige Ændringer, som den højtærede Minister for et Øjeblik siden gjorde Rede for i Hovedtræk, Ændringer, der har muliggjort Forslagets enstemmige Vedtagelse i det høje Folketing.

Efter den indgaaende Behandling, som Forslaget har været underkastet i Folketinget, finder jeg ikke Anledning til at beskæftige mig med dets Enkeltheder. Kun vil jeg gerne over for den højtærede Minister udtrykke min Tilfredshed med, at Ministeren har imødekommet mit Partis særlige Ønsker, navnlig for saa vidt angaar Ændringerne i § 1 og § 2, ved at lade Kommunernes Repræsentanter faa afgørende Indflydelse paa en eventuel Overinstans' Afgørelser paa vigtige Omraader dette Lovforslag vedrørende.

Jeg bemærker, at den højtærede Indenrigsminister ved sin Opbygning af det i Lovforslagets § 1 omhandlede Nævn i Hovedtræk har fulgt det System, der for nogle Aar siden blev indført paa et andet Lovgivningsomraade, nemlig ved Indførelse af Indlemmelsesnævnet i Landkommunalloven. Jeg maa da maaske forstaa det saaledes, at de Erfaringer, den højtærede Minister har gjort paa nævnte Omraade, opfordrer til ogsaa her at tage Repræsentanter for de kommunale Organisationer ind ved væsentlige Afgørelser.

Jeg kan i det hele anerkende Ministerens heldige Haand til at skabe Enstemmighed om Lovforslaget i Folketinget og kan, selv om det jo ogsaa er Ministeren bekendt, at vi fra mit Partis Side havde enkelte afvigende Ønsker med Hensyn til Lovforslagets Udformning, paa mit Partis Vegne tilsige en hurtig Behandling og Gennemførelse her i dette høje Ting.

Olaf Nielsen: Om den nugældende Lov om Byplaner af 18. April 1925 siger den højtærede Indenrigsminister i Bemærknin-

gerne til det foreliggende Lovforslag, at Kommunerne kun i forholdsvis faa Tilfælde har søgt Byplaner stadfæstet, og i de fleste af disse faa Tilfælde har de paagældende Byplaner kun angaaet meget lokalt begrænsede Opgaver. Det tilføjes, at i de seneste Aar har Lovens Anvendelse været saa ringe, at man næsten kan anse Loven for at være gaaet ud af Brug.

Det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne, at den højtærede Indenrigsminister i overvejende Grad tilskriver Lovens uheldige Erstatningsbestemmelser Skylden for dens ringe praktiske Anvendelse. Hvad enten Aarsagen nu er den ene eller den anden, er det hævet over enhver Tvivl, at de sidste 10 Aars industrielle og trafikale Udvikling har bevirket, at Kommunerne, og da særlig Købstadkommunerne, i stedse stigende Grad har Forstaaelse af, at det er nødvendigt og af stor Betydning at holde Trit med denne Udvikling og være i Stand til at møde den og lede den, hvor den træffer ind i den enkelte Kommunes Omraade med Krav om Nybygninger, Udlægning af Kvarterer til Villabebyggelse, Trafikaarer, Torve og Legepladser, Spor- og Ledningsanlæg og lignende.

Jeg tror derfor, at det almindeligvis ses med Tilfredshed, at den højtærede Indenrigsminister efter 13 Aars Forløb under den nugældende Lov tager Sagen op paa ny og nedfælder indhøstede Erfaringer i dette Lovforslag, saaledes at de Fejltagelser og Forsyndelser, herunder ogsaa Undladelses-synder, som alle vore Købstæder og de fleste af vore Stationsbyer og Pladser med bymæssig Bebyggelse kan opvise Eksempler paa, saa vidt muligt undgaas i Fremtiden.

Disse Forsyndelser er jo ikke blot begaaet af private, men Kommunerne selv har ikke altid haft de store Linier for Øje ved deres Dispositioner, og hvad Staten angaar, skal jeg indskrænke mig til at pege paa, hvorledes Statsbanerne, da Biltrafikken efter Verdenskrigen tog Fart, byggede deres Vejoverførsler saaledes, at de mange Steder blev rene Dødssløjfer. Havde man dengang beskæftiget sig med de i det foreliggende Forslag nedfældede Erfaringer, vilde man i hvert Fald have forhindret de Uhyrligheder, som nu findes f. Eks. paa Hovedvej Nr. 10 ved Hedensted i Vejle Amt og ved Viby og Kongsvang lige Syd for Aarhus. Nu er det, saa vidt jeg ved, Amtsvejsinspektørerne og Amtsraadene, vi kan takke for, at vi ikke fik flere af dem, end vi gjorde. Det er ogsaa min Tro, at Kommunalbestyrelserne vil modtage Loven med Velvillie, og efter min Formening vil der